

En delegerende kommune vil således ikke kunne beslutte at behandle en sag eller i øvrigt varetage udøvelsen af en opgave omfattet af samarbejdet, jf. § 2, stk. 2, 1. pkt. i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Dog vil en beslutning omfattet af det forpligtende kommunale samarbejde, som efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde, efter § 3 i lov om forpligtende kommunale samarbejder – uagtet delegationen – skulle træffes af den delegerende kommunalbestyrelse i et møde. Bestemmelsen er fastsat for at fastholde ansvaret for opgavevaretagelsen i den delegerende kommune. Endvidere vil den delegerende kommunalbestyrelse kunne omgøre afgørelser, der er truffet i den bemyndigede kommune, hvis kommunalbestyrelsen ifølge lovgivningen ville kunne ændre afgørelsen, hvis denne var truffet i den delegerende kommune, idet det vil være en forudsætning, at den delegerende kommunalbestyrelse træffer en sådan afgørelse i et møde, jf. lovens § 6.

Samarbejdsformen i de forpligtende kommunale samarbejder indebærer også, at den delegerende kommunalbestyrelse i samarbejdet fortsat vil være ansvarlig for udførelsen af de opgaver, som den bemyndigede kommunalbestyrelse varetager på dens vegne. Den delegerende kommunalbestyrelse bevarer såvel det politiske som det økonomiske ansvar for opgaverne. Dette indebærer bl.a., at den delegerende kommunalbestyrelse har adgang til at fastsætte overordnede retningslinier for opgavevaretagelsen, som den bemyndigede kommunalbestyrelse er forpligtet til at følge. Retningslinierne for behandlingen af sager inden for de enkelte opgaveområder vil således ikke nødvendigvis være ens for de forskellige kommuner i et samarbejde, uanset at én kommune som følge af delegationen varetager udøvelsen af opgaverne for alle kommunerne på det pågældende opgaveområde. Som følge af sit ansvar for varetagelsen af de opgaver, der er omfattet af det forpligtende samarbejde, har den delegerende kommunalbestyrelse endvidere efter almindelige retsgrundsætninger en pligt – og dermed også ret – til at føre tilsyn med, hvorledes opgaverne varetages i den bemyndigede kommune. Tilsynspligten svarer til den tilsynspligt, der gælder for kommunalbestyrelser uden for forpligtende samarbejder i forhold til kommunens egen opgavevaretagelse. Tilsynspligten omfatter såvel overholdelsen af lovgivning, der gælder for opgavevaretagelsen, som overholdelsen af eventuelle retningslinier for opgavevaretagelsen udstedt af kommunalbestyrelsen.

Vedrørende vilkårene for samarbejde i forpligtende kommunale samarbejder henvises til den nævnte lov

(lov nr. 541 af 24. juni 2005) og forslaget hertil (L 67, 2004-05 (2. samling)).

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 19.

2.1 Ikrafttrædelse

Loven foreslås at træde i kraft den 1. juli 2006. Det giver kommunalbestyrelserne et halvt år til pr. 1. januar 2007 at have indført et kvalitetsstyringssystem, der består af de centrale, tværgående systemprocedurer, kvalitetspolitik og –mål samt kvalitetshåndbog. Som følge af aftalen mellem miljøministeren og KL, nævnt nedenfor i afsnit 2.2, forventes systemerne trinvis udbygget i perioden fra den 1. januar 2007 til den 1. januar 2010, hvor sagsbehandlingsprocedurerne senest skal være indført og anvendt.

2.2 Aftale mellem miljøministeren og KL

Der forventes indgået en aftale mellem miljøministeren og KL, der skal regulere den faseopdelte udbygning af kvalitetsstyringssystemet i perioden indtil 1. januar 2010, hvor det fuldt udbyggede kvalitetsstyringssystem i henhold til lovforslaget skal være etableret. Det er tanken, at aftalen skal regulere, i hvilken takt sagsbehandlingsprocedurerne, jf. lovforslagets § 5, stk. 4, skal være indført og anvendt i kommunerne. Et styrende princip forventes at være, at procedurer for de mest komplicerede opgaver, herunder de der overgår fra amter til kommuner, skal prioriteres først. Det må forudses, at en aftale på en langt smidigere måde end bindende regler vil kunne understøtte en fornuftig udbygningstakt af systemet.

En aftale mellem miljøministeren og KL vil til forskel fra lovregler ikke retligt kunne håndhæves i forhold til den enkelte kommunalbestyrelse, som ikke vil være bundet af aftalen. En retlig håndhævelse af aftalens indhold i forhold til den enkelte kommunalbestyrelse forudsætter derfor en påbudshjemmel i loven, jf. lovforslagets § 20.

Hvis en kommune ikke har overholdt aftalen, kan ministeriet gå ind i en dialog med kommunalbestyrelsen. I disse tilfælde vil ministeriet bl.a. undersøge, om der i kommunen har været forhold, som har kunnet begrunde fristoverskridelsen. Kan der ikke ved denne dialog opnås enighed om en aftale, vil omfanget af kommunens forpligtelser kunne fastlægges i et påbud med hjemmel i loven.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Kvalitetsstyringssystemet vil ikke alene medvirke til at kvalitetssikre kommunalbestyrelsernes løsning